

33

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	053-03-66
дата	8.12.2000 г.

16:48
Жуф

**ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА**

СТАНОВИЩЕ

**на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията**

ОТНОСНО: Определението на Конституционния съд от 28.11.2000 г., получено на 28.11.2000 г. с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.г. № 15/2000 г. за установяване на противоконституционност на чл. 47, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България поради противоречие с Конституцията и несъответствие с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

На редовно заседание, проведено на 7.12.2000 г. Комисията по правни въпроси законодателство срещу корупцията обсъди Определението на Конституционния съд от 28.11.2000 г., получено на 28.11.2000 г. с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.г. № 15/2000 г. за установяване на противоконституционност на чл. 47, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България поради противоречие с Конституцията и несъответствие с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

След станалите разисквания, Комисията прие следното:

1. Съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България на съдебно обжалване подлежат всички административни актове, които засягат права и законни интереси на гражданите, освен изрично посочените със закон. Общата рамка

на изключените от съдебно обжалване административни актове е уредена в:

а/ Закона за Върховния административен съд (ЗВАС): чл. 7, т. 2 постановява, че не подлежат на обжалване актове, с които се осъществява външната политика, отбраната и сигурността на страната;

б/ Закона за административното производство (ЗАП): чл. 34, т. 1 предвижда, че не се обжалват по съдебен ред административните актове, които са непосредствено свързани с отбраната и сигурността на страната.

2. В съответствие с общата уредба на ЗВАС и ЗАП, чл. 47, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България изключва обжалваемостта на заповедите, с които се налагат принудителни административни мерки, пряко свързани с опазването на сигурността на страната.

3. В своята практика Конституционният съд е имал повод да отбележи, че изключването от съдебно обжалване на определени категории административни актове е допустимо, само когато "група, по-висша, но изрично посочена конституционно прогласена ценност трябва да бъде приоритетно защитена (такава е например сферата на националната сигурност)", РКС № 5/1997 г.

В конкретния случай - налице е посочено изрично в закон, според изискването на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, изключване от съдебно обжалване на административни актове, чието издаване и изпълнение е непосредствено свързано с националната сигурност. Разпоредбата на чл. 47, ал. 1 от ЗЧРБ е конкретизация и развитие на общата уредба относно обжалваемостта на административните актове, съдържаща се в ЗВАС и ЗАП. Такава конкретизация и развитие се съдържа и в други закони, приети при действието на сегашната Конституция.

4. Народното събрание ратифицира със закон (обн., ДВ, бр. 87 от 2000 г.) Протокол № 7 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. В чл. 1 от този протокол са уредени процедурните гаранции в случай на експулсиране на чужденци. Изрично е предвидено,

35

че чуждестранен гражданин може да бъде експулсиран преди да се възползва от правото си да представи доводи против експулсирането, да бъде изслушан от компетентен орган и да бъде разгледан неговия случай, когато това е необходимо в интерес на обществения ред или е основано на съображение за национална сигурност.

5. Проблемите, свързани с прилагането на чл. 47 от ЗЧРБ станаха причина Народното събрание да приеме Закон за тълкуване на чл. 47 от Закона за чужденците в Република България. След приемането на този тълкувателен закон на второ четене, президентът на републиката, упражни правомощието си по чл. 101, ал. 1 от Конституцията и върна закона за ново обсъждане с Указ № 386 от 24.10.2000 г., в който са изложени доводи, сходни с изложените в това становище.

Въз основа на гореизложените аргументи, Комисията смята, че искането за установяване на противоконституционност на чл. 47, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България и несъответствие с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи е неоснователно и не следва да бъде уважено.

Становището е прието с 8 гласа "за", 2 "против" и 1 "въздържал се".

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА:
/Светослав Лучников/

